

Πληρώνουμε την 4η ακριβότερη βενζίνη στην Ε.Ε. μα η κυβέρνηση λέει ότι έκανε το καλύτερο

Πληρώνουμε την τέταρτη ακριβότερη βενζίνη στην Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τη Eurostat. Μας περνάει μόνο η Ολλανδία, η Δανία και η Γερμανία. Σημαντική λεπτομέρεια: αυτές οι χώρες έχουν τριπλάσιο έως τετραπλάσιο μισθό, μέσο μισθό. Στην Ελλάδα την τιμή την ανεβάζει η τεράστια φορολογία, όπως γνωρίζουμε όλοι.

Επομένως ρωτήσαμε την κυβέρνηση: Μιας και εκλεγήκατε με βασικό άξονα τη μείωση φόρων, τώρα που η ακρίβεια γονατίζει τον κόσμο, μετά και το νέο σοκ στο Ιράν, θα μειώσετε τον φόρο στα καύσιμα; Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος παρουσίασε τα ψίχουλα που έδωσαν, σαν λυτρωτική παρέμβαση και μετά είπε για τους «83 φόρους που μειώθηκαν».

Να ανοίξω μια παρένθεση, λέγοντας ότι 2 μέρες μετά την ερώτησή μας, (ακόμα και) στον Σκάι όταν ο κ. Μαρινάκης προσπάθησε να ξεδιπλώσει το κυβερνητικό αφήγημα πηγαίνοντας τη συζήτηση σε άλλους άσχετους φόρους, του είπαν ότι τον ρώτησαν για τον συγκεκριμένο φόρο... Κλείνοντας, την παρένθεση να πούμε ότι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είπε, μεταξύ άλλων, την χαρακτηριστική φράση:

«μέχρι τώρα προτεραιοποιούμε άλλους φορολογικούς συντελεστές που η μείωση αυτή θα ωφελήσει παραπάνω την κοινωνία»

Έτσι, μιας και μίλησε για προτεραιότητες φέραμε τον κυβερνητικό εκπρόσωπο πρόσωπο με πρόσωπο με τις προτεραιότητες που έχουν επιδείξει... «Μιας και μιλήσατε για προτεραιότητες και είναι πολύ σημαντικό αυτό γιατί μας εισάγει και στην ουσία της πολιτικής και των πολιτικών επιλογών. Αυτή τη στιγμή δεν επιβαρύνεται τόσο ο τουρίστας που έτσι κι αλλιώς μένει για λίγο στη χώρα, δεν επιβαρύνεται καθόλου ο εφοπλιστής από τέτοιους φόρους στα καύσιμα, αλλά επιβαρύνεται ολόκληρο τον χρόνο ο απλός άνθρωπος που χρειάζεται να πάει στη δουλειά του.

Ο ΦΠΑ και ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης, το γνωρίζετε, είναι οριζόντιοι και όχι στοχευμένοι φόροι. Αφού χρειάζονται αυτά τα έσοδα, δεν μπορεί να γίνει εκεί κάποια αναδιανομή; Να υπάρξει μικρότερος φόρος για τους απλούς εργαζόμενους και να υπάρξει ίσως έστω κάποιος μικρός φόρος για τους εφοπλιστές, για παράδειγμα; Θα το σκεφτόσασταν αυτό;»

Με λίγα λόγια μη μου λες ότι έχεις προτεραιότητα το καλό της κοινωνίας όταν ρουφάς τεράστια ποσά απ'την φορολόγηση του απλού εργαζόμενου, ενώ ο εφοπλιστής για τις ίδιες ανάγκες (καύσιμα) δεν πληρώνει ούτε 1%... Στην απάντησή του ο κυβερνητικός εκπρόσωπος καταλάθος απέδειξε ότι είχαμε απόλυτο δίκιο καθώς είπε:

«αν πάει κάποιος να βάλει βενζίνη, θα βγάζει το Ε9 του ή συνολικά το φόρο εισοδήματος που πληρώνει, το εκκαθαριστικό του και θα του λένε “πόσο δίνεις το χρόνο; Α, μισό λεπτό, τόσο έχει η βενζίνη για σένα, τόσο έχει η βενζίνη για τον άλλον”;»

Δηλαδή αυτό που είπαμε είναι παράλογο εκτός από όταν βάζουν καύσιμα οι εφοπλιστές. Εκεί είναι εντάξει να μην πληρώνεις επειδή είσαι κάποιος.

https://youtu.be/AotH_IZ1y3w

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Πληρώνουμε την τέταρτη ακριβότερη βενζίνη στην Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τη Eurostat. Μας περνάει μόνο η Ολλανδία, η Δανία και η Γερμανία. Σημαντική λεπτομέρεια: αυτές οι χώρες έχουν τριπλάσιο έως τετραπλάσιο μισθό, μέσο μισθό. Στην Ελλάδα την τιμή την ανεβάζει η τεράστια φορολογία, όπως γνωρίζουμε όλοι. Μιας και εκλεγήκατε με βασικό άξονα τη μείωση φόρων, τώρα που η ακρίβεια γονατίζει τον κόσμο, μετά και το νέο σοκ στο Ιράν, θα μειώσετε τον φόρο στα καύσιμα;

Π.ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Έχουμε δώσει πάρα πολλές απαντήσεις για τον φόρο στα καύσιμα. Τα μέτρα που εφαρμόστηκαν και μέρος των οποίων παρατάθηκε πριν από δύο εβδομάδες, οδήγησαν σε μεγαλύτερο όφελος συνολικά όσους χρησιμοποιούν diesel και το 80% όσων χρησιμοποιούν βενζίνη, από το όφελος που θα είχαν αν μειώναμε, στα όρια που μας επέτρεπε η Ευρώπη, τον αντίστοιχο ειδικό φόρο κατανάλωσης, αυτό ως προς τις τελευταίες παρεμβάσεις. Επί της αρχής, την ακούω με πολύ μεγάλη προσοχή τη συζήτηση για μείωση φόρων, όμως θεωρώ ότι εκπροσωπώ την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη που, από το πολιτικό σύστημα έχει τη μεγαλύτερη νομιμοποίηση, ως προς την αξιοπιστία τουλάχιστον, να μιλάει για μειώσεις φόρων. Γιατί έχει μειώσει ή καταργήσει 83 άμεσους και έμμεσους φόρους και έχει καταφέρει να το κάνει περνώντας αυτές τις μειώσεις με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στους πολίτες. Για να μειώσεις έναν φόρο, πρέπει να ικανοποιούνται δύο συνθήκες, να πληρούνται δύο προϋποθέσεις: η μία είναι να «βγαίνει ο λογαριασμός», γιατί κάθε φόρος φέρνει κάποια έσοδα στο κράτος και το δεύτερο είναι αυτό να περνάει στον καταναλωτή. Άρα, επί της αρχής είμαστε θετικοί στη μείωση κάθε φορολογικού συντελεστή. Έχουμε αποδείξει ότι το επιθυμούμε, νομοθετώντας πολλές τέτοιες μειώσεις. Επί της ουσίας, κάθε φορά τα χρήματα που διαθέτει το κράτος είναι συγκεκριμένα και προτεραιοποιεί πολιτικές με βάση τις ανάγκες. Αν ήταν ατελείωτα τα χρήματα, σε κάθε τέτοιο ερώτημα που θα μου θέτατε θα απαντούσα: «Ναι, με την πρώτη ευκαιρία θα το κάνουμε». Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι θέλουμε να μειώσουμε κι άλλους φόρους. Όμως μέχρι τώρα προτεραιοποιούμε άλλους φορολογικούς συντελεστές που η μείωση αυτή θα ωφελήσει παραπάνω την κοινωνία. Να σας πω ένα παράδειγμα, γιατί μου θέσατε το θέμα του ειδικού φόρου κατανάλωσης, για να γίνω ακόμα πιο κατανοητός. Η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης θα περιορίσει, γιατί είναι ένας φόρος που δεν ισχύει αυτό που ισχύει σε άλλους φόρους, ότι μπορεί να μειώσεις τον συντελεστή και να αυξηθούν τα έσοδα, θα στερήσει από το Κράτος κάποια έσοδα, θα έχει ένα δημοσιονομικό κόστος μεγάλο, κάποιων δισεκατομμυρίων ευρώ. Είναι από τους φόρους που φέρνουν τα περισσότερα έσοδα στο κράτος. Αν αυτό το επιλέγαμε, για παράδειγμα στη ΔΕΘ την τελευταία του 2025, άρα τα μέτρα που εφαρμόστηκαν από 1/1/26, δεν θα μπορούσαμε να είχαμε μηδενίσει τον φόρο, που το κάναμε, στους

νέους, στους τρίτεκνους, ή να έχουμε πάει τον φόρο εισοδήματος από το 29% που ήταν το 2019 στο 20% που είναι τώρα, 18% αν έχεις ένα παιδί, 16% αν έχεις δύο παιδιά και πάει λέγοντας.

Προτιμήσαμε το κόστος αυτό να δοθεί, δηλαδή, η δυνατότητα αυτή να δοθεί, στη μείωση του φόρου εισοδήματος που αφορά το σύνολο των φυσικών προσώπων. Δεν σημαίνει ότι ήμασταν αρνητικοί στη μείωση άλλων φόρων, προτεραιοποιήσαμε με βάση την απόφασή μας αυτή.

Χ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Μιας και μιλήσατε για προτεραιότητες και είναι πολύ σημαντικό αυτό γιατί μας εισάγει και στην ουσία της πολιτικής και των πολιτικών επιλογών. Αυτή τη στιγμή δεν επιβαρύνεται τόσο ο τουρίστας που έτσι κι αλλιώς μένει για λίγο στη χώρα, δεν επιβαρύνεται καθόλου ο εφοπλιστής από τέτοιους φόρους στα καύσιμα, αλλά επιβαρύνεται ολόκληρο τον χρόνο ο απλός άνθρωπος που χρειάζεται να πάει στη δουλειά του. Ο ΦΠΑ και ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης, το γνωρίζετε, είναι οριζόντιοι και όχι στοχευμένοι φόροι. Αφού χρειάζονται αυτά τα έσοδα, δεν μπορεί να γίνει εκεί κάποια αναδιανομή; Να υπάρχει μικρότερος φόρος για τους απλούς εργαζόμενους και να υπάρξει ίσως έστω κάποιος μικρός φόρος για τους εφοπλιστές, για παράδειγμα; Θα το σκεφτόσασταν αυτό;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Μόλις είπατε ένα επιχείρημα που αποδεικνύει το εντελώς αντίθετο από αυτό που θέλετε να αποδείξετε. Στον φόρο εισοδήματος μπορείς να κάνεις μεγαλύτερη μείωση για αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη και για τη μεσαία τάξη, γιατί υπάρχουν φορολογικές κλίμακες. Γι' αυτό και το επιλέξαμε. Γι' αυτό και μηδενίσαμε το φόρο μέχρι 20.000 ευρώ, αλλά δεν μείναμε εκεί, μειώσαμε και τους φορολογικούς συντελεστές για τα υπόλοιπα φορολογικά κλιμάκια. Αλλά στο φόρο εισοδήματος, δηλαδή τον άμεσο και πιο σημαντικό φόρο γιατί αφορά το σύνολο των φυσικών προσώπων, μπορείς να δώσεις μεγαλύτερη ενίσχυση και στήριξη σε αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Στο ΦΠΑ πώς θα το κάνεις ακριβώς αυτό; Δηλαδή θα πάει κάποιος στο σούπερ μάρκετ και αν πάει να πάρει τη σοκολάτα κάποιος ο οποίος βγάζει πάνω από 50 χιλιάδικα το χρόνο, θα πληρώσει άλλο ΦΠΑ, ενώ κάποιος που βγάζει μέχρι 20.000 ευρώ θα του πουν "εδώ έχεις άλλο ΦΠΑ για τη σοκολάτα"; Ή αν πάει κάποιος να βάλει βενζίνη, θα βγάζει το Ε9 του ή συνολικά το φόρο εισοδήματος που πληρώνει, το εκκαθαριστικό του και θα του λένε "πόσο δίνεις το χρόνο; Α, μισό λεπτό, τόσο έχει η βενζίνη για σένα, τόσο έχει η βενζίνη για τον άλλον"; Αυτό είναι ένα βασικό επιχείρημα που μας οδηγεί στο να προτεραιοποιούμε μειώσεις φόρων που μπορούν να ωφελήσουν παραπάνω τη μεσαία τάξη και τα χαμηλά εισοδήματα. Ένα άλλο επιχείρημα που πάλι το είπατε, πραγματικά είπατε και τα δύο βασικά και δεν ήταν τα μοναδικά επιχειρήματα, είναι οι τουρίστες. Ο τουρίστας δεν επιβαρύνεται στη χώρα με το φόρο εισοδήματος. Τον πληρώνει στο δικό του κράτος, δεν τον πληρώνει σε εμάς. Όμως πληρώνει για τα προϊόντα που αγοράζει και τις υπηρεσίες που επίσης αγοράζει τον αντίστοιχο ΦΠΑ. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν επιβαρύνεται και ο Έλληνας πολίτης, προφανώς επιβαρύνεται. Αλλά επιλέξαμε το δημοσιονομικό περιθώριο που είχαμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, να κατευθύνεται στους Έλληνες πολίτες, κατά προτεραιότητα στη μεσαία τάξη και σε αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.